Prvi maj

Hrvatska je pokazala i dokazala kako Prvi maj nije ništa drugo do li izmišljotina ljevičara koji su nametnuli nekakav praznik rada. Praznik rada, smatraju hrvati, trebao bi slaviti rad. Kako u Lijepoj Našoj građani ne rade – nemaju što slaviti. U vrijeme crnog i najcrnjeg boljševizma nikom nije palo na pamet da plaća nerad. Hrvatska je svojim građanima dala plaću da - ne rade. To je bitno shvatiti, kako bi rekao naš premijer Andrej Plenković, jer je lako platiti rad a pravo umijeće je plaćati nerad. Drug Staljin je mala beba za našeg premijera.

Objavljeni su podaci tko je dobio novčanu potporu. Pored sirotinje potporu su dobili neki naši sugrađani za koje nitko ne bi vjerovao da im ide tako loše. Što loše - zabrinjavajuće. Njima je pomoć, nama tako drage i darežljive države, dobro došla – lakše će preživjeti ova olovna vremena. Pomoć im je potrebna daleko više nego stotinama tisuća penzionera i onih na burzi rada, odnosno sirotinji koja živi svoj jadni život mimo socijalnog sustava. Hrvatska se država brine za najpotrebitije. Tako je Caritas dobio snažnog konkurenta. Nema toga što naš premijer Andrej Plenković neće žrtvovati za svoj napaćen narod. Zadužit će se – pa što? Neće buduće generacije, koje će otplaćivati dug, glasati na predstojećim parlamentarnim izborima. A priznat ćete da je svaki glas važan. Ovom prilikom pozivam hrvatske građane da prepoznaju „očinski“ pristup našeg premijera. Nije važno što je pokazao, važno je to shvatiti - kako bi premijer kazao, da je moguće uspostaviti demokratski sustav koji negira i ukida tržišni način privređivanja. Toliko smo mudri i odlučni pa ćemo već slijedeće godine tako povećati privrednu aktivnost što svijet u svojoj povijesti nije nikad zabilježio.